

[Ingolf Knudsen.]
end de kender i forvejen. Talrige eksempler illustrerer dette meget uheldige.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (12. november 1974):

Dette spørgsmål giver mig anledning til et par principielle bemærkninger. Der er i folketinget bred enighed om, at det kommunale selvstyre er en væsentlig og ønskelig del af vor styreform, der ikke bør indskrænkes eller udhules.

På den kommunale skoles område har kommunerne således lovfæstet ret til at udforme egen undervisningsplan inden for rammerne af gældende bestemmelser og med amtsrådet som tilsynsmyndighed, ligesom det er det lokale skolenævn, der godkender skolens undervisningsmidler.

Det er vanskeligt for mig at se, at man kan „sikre ensartede undervisningssystemer“ hvad enten det sker ved statsforslag eller ved en form for central godkendelse — begge dele kendes jo i nogle lande — uden at man derved gør den lokale selvbestemmelsesret illusorisk.

Man kan virke for, at undervisningstilbuddet så vidt muligt kan blive det samme for børn i hele landet gennem bestemmelser, der blandt andet fastsætter undervisningsfagene, deres formål, afsluttende prøveformer, fagenes indføringstidspunkt samt bestemmelse om udsendelse af vejledende læse- og timefordelingsplaner. Sådanne bestemmelser vil blive optaget i det forslag til ny folkeskolelov, som jeg agter at fremsætte i denne samling.

Men valg af undervisningsmidler samt udvælgelse af undervisningsstof må — inden for de nævnte rammer — overlades til lærere, elever og lokale myndigheder.

Går vi i lovgivningen for meget i detaljer med disse spørgsmål, vil vi ikke alene komme i modstrid med decentraliseringstanken, men også med den pædagogiske udvikling i retning af individualisering eller undervisningsdifferentiering, som tanken om en udelst skole nødvendiggør, og som i øvrigt også vil medvirke til at lette problemet for børn, der flytter fra én skole til en anden. Jeg er således bekendt med, at man i Folkeskolens Læseplanudvalg ikke arbejder med et fast pensum — endsiges årspensum — men med

faser i undervisningen, der kan omfatte flere klassetrin.

Når hr. Ingolf Knudsen særlig nævner dansk og regning og især begynderundervisningen, er det antagelig på grund af disse fags store betydning, og jeg er enig i, at det er en alvorlig ting for et barn, hvis det på grund af flytning får særlige vanskeligheder i disse fag.

Det, som efter min mening først og fremmest kan og bør gøres over for dette problem, er at skabe mulighed for, at de børn, der skifter skole, kan få den ekstraundervisning eller støtteundervisning, som er nødvendig for deres „indslusning“ i den nye skole, og i det forslag til ny folkeskolelov, som jeg ovenfor har omtalt, vil der blive optaget en bestemmelse herom.

Af *Inge Krogh* (KrF) til miljøministeren (6. november 1974):

„Vil ministeren drage omsorg for, at et projekt om en losseplads på 50 ha i Korkendrup, Nyborg kommune, undersøges og standses?“

(Spn. nr. 72).

Begrundelse.

5 fynske kommuner agter at anlægge en losseplads på 50 ha i Korkendrup. Jorden er god, let dyrkelig landbrugsjord. I området er der frugtplantager. Landbrug og frugtavl vil lide under anleggelsen af lossepladsen, samtidig med at et typisk fynsk landskab med pilehegn, småskove og mindre vandløb ødelægges.

Det må anses for at være utidssvarende med lossepladser, der bør erstattes af forbrændings- og formalingsanstalter.

Det forlyder, at Kommunekemi skal benytte lossepladsen. Det må anses for rimeligt, at Kommunekemi selv må sørge for at tilintetgøre sit affald.

Miljøminister *Holger Hansens* svar (13. november 1974):

Spørgsmålet er rejst som følge af, at 5 fynske kommuner (Kerteminde, Langeskov, Nyborg, Ullerslev og Ørbæk) samt Kommunekemi A/S har iværksat en undersøgelse for at vurdere placeringsmulighederne for en kontrolleret losseplads. Jeg kan hertil